

Jurnal de tura: Varful Cindrel 14-15 mai 2016

A contribuit Daniela Dobrota

miercuri, 18 mai 2016 19:33 - Ultima actualizare miercuri, 18 mai 2016

Tinta: vf. Cindrel (2.244 m)

Traseu: Sibiu - Paltinis - Poiana Muncel - Saua Batrana - Canaia - Vf. Cindrel -intoarcere pe traseul de creasta in Saua Batrana - Poaiana Gaujoara - Poiana Muncel - Sibiu

Participanti: 6 (dl. Prof. Dorin Nan, organizatorul turei, doamna Adriana Nan, Anca, Mihaela, Radu si subsemnata, dintre toti 4 membri SKV)

Vremea: la dus nu am scapat de o ploaie zdravana, la intors mai buna decat ne-am asteptat

Marcaj: banda rosie de creasta.

Tura pe varful Cindrel organizata de dl. profesor Dorin Nan are deja un ritual anual, fie in luna aprilie, fie in luna mai si in anul 2016 a fost programata pentru mijlocul lunii mai. A fost o tura mult asteptata inca de la inceputul anului dar vremea capricioasa din ultimul timp a incercat sa ne schimbe planurile. Nu a reusit.

Sambata la ora intalnirii (ora 14) din Sibiu privind spre Cindrel se vedea foarte inchis si ploaia torentiala care tocmai incepuse in Sibiu putea fi un motiv intemeiat sa amanam drumetia. Dar nici unul dintre cei 6 nu si-a dorit amanarea. Am plecat cu masinile personale spre Paltinis, urcand apoi pe drumul forestier pana in Poiana Muncel unde le-am lasat peste noapte.

Intreaga trupa inca zambareata la masina, inainte de plecare

In Poiana Muncel nu ploua deloc si noi am sperat pentru scurt timp ca e posibil sa fim norocosi (mai ales ca un

Jurnal de tura: Varful Cindrel 14-15 mai 2016

A contribuit Daniela Dobrota

miercuri, 18 mai 2016 19:33 - Ultima actualizare miercuri, 18 mai 2016

petec de cer senin se arata la orizontat). Speranta a fost naruita dupa 45 de minute cand am ajuns in Saut Batrana. In cateva secunde a inceput ploaia. Am reusit sa ne protejam suplimentar cu pelerinele si am pornit la drum. Vantul nu s-a lasat mai prejos si ploaia ne batea din fata. Am mers tot inainte infruntand ploaia si vantul timp de o ora.

Asa aratam in Saut Batrana, cand ploaia se pregatea serios sa ne intampine

Desi ploaia a incetat dupa o ora bocancii nu au rezistat si apa a intrat in ei creand o stare de disconfort la care s-a adaugat si disconfortul senzatiei de rece pe picioare a hainelor ude si a mainilor expuse la ploaie si vant pe betele de trekking. Am ajuns la Canaia dupa 2 ore si 45 de minute. Ceaiul primit de la Doru Podia a fost de minune dar o minune mai mare e momentul cand ajungi in camera deja incalzita si poti sa te schimbi cu haine, sosete si incalari uscate. A urmat cina pregatita tot de Doru (tocana de cartofi cu carnati) mancata cu pofta de doritori. Dar ce a urmat face parte din frumusetea petrecerii noptii la o cabana: povestile la un pahar de ceai sau bere, povesti de munte din alte ture, din expeditii, toate spuse cu acel drag cu care iti aduci aminte de intamplarile mai recente sau

Jurnal de tura: Varful Cindrel 14-15 mai 2016

A contribuit Daniela Dobrota

miercuri, 18 mai 2016 19:33 - Ultima actualizare miercuri, 18 mai 2016

mai putin recente. Timp de trei ore am tot depanat amintiri, mai cate un banc, mai cate o hiba de sanatate, mai cate o alternativa naturista (in general legata de plante). Am adormit cu gandul ca poate vom fi norocosi a doua zi cand planuiam sa atingem Varful Cindrel.

Buna dispozitie se vede fara probleme din poza aceasta

Dupa o noapte in care orele trec mai incet decat de obicei curiozitatea de a vedea cerul inca la orele diminetii a fost la inaltime, am studiat cerul constatand cu bucurie ca la cabana era soare iar ceata care se vedea pe Cindrel avea sanse sa se risipeasca pana ajungeam noi. Dupa o poza la cabana ne-am hotarat (4 dintre noi) sa mergem mai departe spre Varful Cindrel.

Trupa cea viteaza la Canai:

Jurnal de tura: Varful Cindrel 14-15 mai 2016

A contribuit Daniela Dobrota

miercuri, 18 mai 2016 19:33 - Ultima actualizare miercuri, 18 mai 2016

Am pornit cu pas vioi urcusul de la cabana si in 35 de minute eram in Saa Canaia. Cu cat urcam, cu atat vantul devenea mai putin prietenos dar fara nicio picatura de ploaie. Intr-o ora si jumatate salutam Varful Cindrel, varf pe care eu si Radu il vedem pentru al saselea an consecutiv. Desi nu ploua, vantul nu ne-a permis sa stam mai multe minute pe varf, asta bineinteles dupa sedinta foto.

Cu aparatul pus pe o stanca sa putem fi toti in poza

La intoarcere ne-am abatut putin din drum sa vedem lezerul Mare, o minune de lac, partial inghetat cu un ochi de apa undeva in coltul sus din stanga cu o culoare turcoaz fantastica cum doar la un lac de mare altitudine poti vedea.

Frumosul Lac leze

Jurnal de tura: Varful Cindrel 14-15 mai 2016

A contribuit Daniela Dobrota

miercuri, 18 mai 2016 19:33 - Ultima actualizare miercuri, 18 mai 2016

Am coborat insotiti tot de vant pana la un moment dat cand altitudinea a fost mai mica. In Saua Serbanei ne-am reintregit trupa si am coborat spre masini. La un moment dat, pe ultima portiune, apare senzatia ca cineva a tras de drum si este mai lung . Dar, mai cu o poveste si inca una am ajuns la masini. Fara nicio picatura de ploaie. Suntem norocosi.

A fost o tura care ne-a rasplatit asteptarile, o tura in care dorinta de a fi pe carare alaturi de iubitori de munte (de multa vreme ne doream sa fim alaturi de Anca pe carare) a fost mai presus decat vremea. Nu stiu de ceilalti dar eu am trecut de la dorinta de a o lua la fuga la inceputul turei incercand parca sa tin pe loc acel petec de cer senin de deasupra noastra, la calmul cu care am infruntat vremea urata, la urcarea pe varf unde as mai fi dorit pentru cateva secunde o gura de oxigen in plus, la bucuria pura cand am atins varful.

Toata tura a fost un graunte de bine pe care il asez deasupra celorlalte ture montane care incet incet formeaza un turn spre cer. Multumesc domnului profesor Nan pentru ca si-a dorit si anul acesta sa organizeze tura in Cindrel, doamnei Nan pentru experientele povestite din expeditiile Pro Natura, Mihaelei pentru vitejia cu care a ajuns pe varf, Ancai pentru ca este asa cum o stim, o mare iubitoare de munte si ne-a fost dor sa fim cu ea in tura, iar lui Radu (care a mers ca o catana) ii multumesc pentru acesti aproape 7 ani pe care ii petrece cu mine pe munte.

Daniela si Radu

PS: fara plante nu e tura completa

